การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลและการออมเงิน เพื่อที่อยู่อาศัยของบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่นในจังหวัดสมุทรปราการ

Personal Financial Planning and Money Saving for Housing of Lubricating Oil Companies in Samut Prakan Province

น้ำหวาน ไทยจันทึก[1*] และ ภาริน ธนนทวีกุล[2]

[1]สาขาวิชาการจัดการการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

[2]คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

[*]ผู้รับผิดชอบบทความ

Namwan Thaijuntuk[1*] และ Pharin Thanonthaweekul[2]

Email: namwanzth@gmail.com[1]

[1]Master of Business Administration Program in Finance and Banking, Faculty of Business Administration, Ramkhamhaeng University, Thailand

[2]Faculty of Business Administration, Ramkhamhaeng University, Thailand

[*]Corresponding author

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ, 2) เพื่อศึกษาการออมเงินของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการออมเงินและการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 400 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทดสอบแบบ t-test, สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) และการวิเคราะห์ทางสถิติเชิงอนุมานโดยใช้การวิเคราะห์ความค่าความสัมพันธ์ (Correlation Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า 1) ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31-50 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นพนักงาน และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล, 2) การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของท่านเพื่อที่อยู่อาศัยมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.98) และ 3) พฤติกรรมการออมเงินของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า มีเป้าหมายออมเงินเพื่อไว้ใช้ยามฉุกเฉิน มีรูปแบบการออมเงินด้วยการฝากเงินกับธนาคาร และมีวัตถุประสงค์การออมเพื่อไว้ใช้จ่ายในกิจกรรมอื่นๆ เช่น การแต่งงาน การท่องเที่ยว ทำบุญ เป็นต้น

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า 1) เพศ มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ไม่ต่างกัน, 2) อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงาน ภูมิลำเนา มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ต่างกัน และ 3) การออมเงินมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินเพื่อที่
คำสำคัญ : การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล, การออมเงิน

Abstract

This research aimed to study 1) personal factors influencing personal financial planning for housing among employees of lubricating oil companies in Samut Prakan Province, 2) money saving among employees of lubricating oil companies in Samut Prakan Province, and 3) the relationship between money saving and personal financial planning for housing among employees of lubricating oil companies in Samut Prakan Province. It is a quantitative study, of which data was collected from 400 samples who were employees of lubricating oil companies in Samut Prakan Province. The data was analyzed by frequency, percentage, mean, and SD. For hypothesis test, the statistics used included t-test, one-way ANOVA, and an inferential statistic by correlation analysis.
The findings revealed as follows. 1) For personal data of the respondents, most of them were male; age between 31-50 years; graduated with bachelor's degrees; had income between 10,001 - 15,000 baht; worked as employees; and lived in Bangkok and metropolitan region. 2) For personal factors influencing personal financial planning for housing among employees of lubricating oil companies in Samut Prakan Province, the overall mean was high (= 3.57). When considering in aspects, it was found that "personal financial planning style for your housing" was highest (= 3.98). 3) And for money saving among employees of lubricating oil companies in Samut Prakan Province, it was found that their key goal of money saving was for emergencies. They mostly saved their money in banks. And the other goal of money saving was for other activities, e.g., wedding, travel, or making merits.

The results of hypothesis test revealed that 1) sex did not differently influence personal financial planning for housing among employees of lubricating oil companies in Samut Prakan Province. 2) Age, educational level, monthly income, job position, and domicile differently influenced personal financial planning for housing among employees of lubricating oil companies in Samut Prakan Province. And 3) money saving differently related to personal financial planning for housing among employees of lubricating oil companies in Samut Prakan Province, with the significance level of 0.05.

Keywords: Personal financial planning, money saving

บทนำ

ปัจจุบันยุคสมัยเริ่มเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ความต้องการของพนักงานก็ค่อยๆ เ ปลี่ยนไปตามช่วงเวลาด้วยเช่นกัน โดยไม่ใช่เพราะเทรนด์อย่าง Remote Working หรือ Freelance ที่เริ่มเข้ามาจากเทคโนโลยีที่ดีขึ้นเพียงเท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยอย่างความแตกต่างของ Generation ที่มีผลกับความต้องการที่เฉพาะตัวมากขึ้นด้วย ซึ่งจะสอดคล้องกับเป้าหมายของตัวพนักงานภายในองค์กรว่ามีจุดประสงค์ในด้านใด เช่น การออมเป็นปัจจัยที่จะทำให้เป้าหมายซึ่งบุคคลกำหนดไว้ในอนาคตบรรลุจุดประสงค์ มีการกำหนดเป้าหมายไว้ว่า จะต้องมีบ้านเป็นของตนเองในอนาคตให้ได้ เงินออมจะเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดเป้าหมายที่วางไว้เป็นจริงขึ้นมาได้ นอกจากนี้เงินออมยังใช้สำหรับแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนทางการเงิน ที่อาจเกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึงของบุคคลได้ด้วย ดังนั้นบุคคลจึงควรมีการออมอย่างสม่ำเสมอในชีวิต (กระทรวงการคลัง, 2557) จากการสำรวจเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจและสังคมของภาคครัวเรือนไทย พบว่าอัตราการออมจากสัดส่วนเงินออมต่อรายได้ครัวเรือนในช่วงครึ่งปีแรก 2562 อยู่ที่ 6.4% เป็นระดับต่ำที่สุดนับตั้งแต่ปี 2552 อัตราการออมของครัวเรือนไทยเคยสูงสุดอยู่ที่ 11.0% เมื่อปี 2554 41.3% ครัวเรือนไทยไม่มีการเก็บออมในช่วงครึ่งแรกปี 2562 และเมื่อพิจารณาแยกเฉพาะครัวเรือนที่มีหนี้ พบว่ามีสัดส่วนสูงถึง 59.2% ของครัวเรือนที่มีหนี้ ที่ไม่มีเงินออมกันชนทางการเงินของครัวเรือนไทยมีน้อย มีความเปราะบางของการเงินมากขึ้นในการเผชิญปัจจัยลบทางเศรษฐกิจ เช่น การขาดรายได้ การตกงาน ความเสี่ยงดังกล่าวเพิ่มขึ้น ครัวเรือนไทยเกินครึ่งมีสินทรัพย์ทางการเงินครอบคลุมรายจ่ายได้ไม่เกิน 3 เดือน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2562)

ดังนั้นการวางแผนทางการเงินจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อเป้าหมายการออมเงิน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของบุคคลทั่วไป โดยเฉพาะกลุ่มของวัยทำงานในช่วงวัยนี้รายได้เริ่มมั่นคงมากขึ้น หลายคนเริ่มสร้างครอบครัว ส่วนคนที่ไม่ได้แต่งงานก็เริ่มมองเรื่องของความมั่นคงในอนาคตมากขึ้น วัยนี้จะสามารถหารายได้มากขึ้น แต่ก็มีรายจ่ายเพิ่มขึ้นตามมาเช่นกัน หลายคนซื้อบ้านก็ต้องมีภาระผ่อนบ้าน บางคนก็ต้องดูแลรับภาระทางครอบครัว เนื่องจากคุณพ่อคุณแม่อายุมากขึ้น ดังนั้นการวางแผนการเงินของคนในวัยนี้จะต้องให้ความสำคัญกับความเสี่ยงที่กำลังเผชิญ เช่น ภาระหนี้สินก้อนโต และที่สำคัญคือปัญหาเรื่องสุขภาพและอุบัติเหตุ การวางแผนการเงินจึงควรต้องกระจายความเสี่ยงเพราะมีภาระทางการเงินสูงขึ้น และควรเพิ่มในส่วนของแผนภาษี แผนการออมและการลงทุนเพื่อวัยเกษียณมากขึ้น แต่จะเห็นได้ว่า กลุ่มวัยที่เริ่มทำงานเกินกว่าครึ่งเริ่มมีการวางแผนและเริ่มลงมือออมเงินและการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยในอนาคตแล้ว (พิจิตรา ก้องกิตติงาม, 2558)

บทความฉบับนี้จึงเขียนขึ้นเพื่อให้พนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการได้นำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ไปใช้ประกอบในการบริหารจัดการบทบาทและหน้าที่ ทางการเงินในองค์การของตนเอง

ให้สามารถผ่านปัญหาทางการวางแผนการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย และการออมเงิน โดยเนื้อหาจะมุ่งเน้นไปที่การนำแนวคิดในการบริหารการเงินส่วนบุคคล และการออมเงิน มาประยุกต์และปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทางที่จะทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้มากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาการออมเงินของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการออมเงินและการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการต่างกัน
2. พฤติกรรมการออมมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ พนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ เพศชายและเพศหญิง ตั้งแต่อายุ 20-55 ปี มีพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวนทั้งสิ้น 139,536 คน จากสถิติประชากรตามทะเบียนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2561)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (independent variables) คือ

1.1 ลักษณะประชากร ประกอบไปด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงาน และภูมิลำเนา

1.2 พฤติกรรมการออมเงิน ประกอบไปด้วย เป้าหมายของการออมเงิน รูปแบบของการออมเงิน และวัตถุประสงค์ของการออม

2. ตัวแปรตาม (dependent variables) คือ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ประกอบไปด้วย การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ตามกระบวนการ 5 ขั้น ช่องทางในการจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล กรอบระยะเวลาที่ท่านได้กำหนดไว้ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. พื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัย และการออมเงินเป็นแนวทางในการตัดสินใจวางแผนการใช้จ่าย และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

2. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการ ธุรกิจต่างๆ เล็งเห็นถึงความสำคัญของความต้องการที่อยู่อาศัยของพนักงานภายในองค์กร เกี่ยวกับการพิจารณาสวัสดิการเพื่อที่อยู่อาศัย

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่อง “การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลและการออมเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ” มีเนื้อหาที่สำคัญ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยในเรื่องต่างๆ ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

(สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล, 2557) ความต้องการที่อยู่อาศัยที่มีการกล่าวถึงโดยทั่วไป สามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่

1. ความจำเป็นที่จะต้องมีที่อยู่อาศัย (Housing Need) มนุษย์ทุกคนจำเป็นที่จะต้องมีที่อยู่อาศัย เนื่องจากที่อยู่อาศัยถือเป็นปัจจัยสี่ของชีวิตมนุษย์ทุกคนที่เกิดมาแล้วต้องแสวงหาที่อยู่อาศัย ไม่ว่าที่อยู่อาศัยนั้นจะมีคุณภาพต่ำเพียงใด หรือตนจะเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยนั้น หรือไม่ก็ตาม

2. ความอยากได้หรือความต้องการฉาบฉวย (Housing Want) เมื่อมนุษย์ทุกคนต่างมีความจำเป็นที่จะต้องมีที่อยู่อาศัยซึ่งเป็นการตอบสนองด้านปัจจัยสี่ ดังนั้น จึงอยากได้หรือต้องการมีที่อยู่อาศัยไม่มีที่สิ้นสุดแม้ว่าบุคคลที่มีที่อยู่อาศัยแล้ว แต่ไม่ได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ของตนเอง ก็จะดิ้นรนเพื่อให้ได้ที่อยู่อาศัยเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง ส่วนผู้ที่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนแล้ว ก็ยังมีความใฝ่ฝันที่จะมีที่อยู่อาศัยที่มีคุณภาพดีขึ้นไปอีกตามลำดับ

3. ความต้องการซื้อที่อยู่อาศัยที่มีอำนาจซื้อ (Housing Demand) ความอยากได้บ้านหรือความใฝ่ฝันที่จะมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองนั้นจะเป็นจริงได้ ก็ต่อเมื่อบุคคลนั้นมีเงินพอที่จะซื้อได้ หากไม่มีเงินเพียงพอ ความฝันนั้นก็เป็นเพียงความต้องการ ไม่ใช่ความต้องการที่มีอำนาจซื้อ

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

กนกวรรณ ศรีนวล (2558) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ เพศ ครอบครัว สถานภาพ รายได้ อาชีพ การศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ ในการแบ่งส่วนการตลาดตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่สำคัญ ดังนี้

1. อายุ (Age) เนื่องจากผลิตภัณฑ์จะสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่ม ผู้บริโภคที่มีอายุแตกต่างกัน นักการตลาดจึงใช้ประโยชน์จากอายุเป็นตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างของส่วนตลาดนักการตลาดค้นคว้าเกี่ยวกับความต้องการส่วนการตลาดส่วนเล็ก (Niche Market) โดยมุ่งความสำคัญที่ตลาดอายุส่วนนั้น

2. เพศ (Sex) เป็นตัวแปรในการแบ่งส่วนตลาดที่สำคัญ โดยนักการตลาดต้องศึกษาตัวแปรตัวนี้อย่างรอบคอบ เพราะในปัจจุบันนี้ตัวแปรด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการบริโภคการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีสาเหตุจากการที่สตรีทำงานมากขึ้น

3. ลักษณะครอบครัว (Marital Status) ในอดีตถึงปัจจุบันในลักษณะครอบครัวยังคงเป็นสิ่งที่สำคัญของการใช้ความพยายามทางการตลาด และยังคงมีความสำคัญมากในส่วนที่เกี่ยวกับหน่วยผู้บริโภค นักการตลาดจะสนใจจำนวนและลักษณะของบุคคลในครัวเรือนที่ใช้สินค้าใดสินค้าหนึ่ง และยังสนใจในการพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคล และโครงสร้างในด้านสื่อที่เกี่ยวข้องกับผู้ตัดสินใจในครัวเรือนเพื่อช่วยในการพัฒนากลยุทธ์การตลาดให้เหมาะสม

4. รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, Education and Occupation) เป็นตัวแปรสำคัญในการกำหนดส่วนของตลาดโดยทั่วไปนักการตลาดจะสนใจผู้บริโภคที่มีความร่ำรวย ถึงอย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ ปัญหาสำคัญในการแบ่งส่วนตลาด โดยถือเกณฑ์รายได้อย่างเดียวก็คือ รายได้จะเป็นตัวชี้การมีหรือไม่มีความสามารถในการจ่ายสินค้า ขณะเดียวกันการเลือกสินค้าที่แท้จริงอาจถือเกณฑ์รูปแบบ การดำรงชีวิต รสนิยม ค่านิยม อาชีพการศึกษา ฯลฯ แม้ว่ารายได้จะเป็นตัวแปรที่ใช้บ่อยมากแต่นักการตลาดส่วนใหญ่ใช้รายได้รวมกับประชากรศาสตร์หรืออื่น ๆ เพื่อให้กำหนดตลาดเป้าหมาย ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น กลุ่มรายได้อาจจะเกี่ยวข้องกับเกณฑ์อายุและอาชีพร่วมกัน

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงิน

ศิรินุช อินละคร (2548) กล่าวถึง กระบวนการในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลว่ามี 5ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ประเมินสถานะทางการเงินของบุคคลในขณะนั้น ขั้นตอนแรกของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลคือการประเมินสถานะทางการเงินของตนเองในขณะนั้น โดยพิจารณาจากรายได้ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์ภาระหนี้สินรวมทั้งเงินออมที่มีอยู่ วิธีการประเมินสถานะทางการเงินของบุคคล คือ การจัดทำงบการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ งบดุลส่วนบุคคล (Personal balance sheet) และงบรายได้และค่าใช้จ่าย (Income and expenditure statement)

ขั้นที่ 2 กำหนดเป้าหมายทางการเงิน การกำหนดเป้าหมายทางการเงินเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญขั้นตอนหนึ่งในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากหากบุคคลมีเป้าหมายทางการเงินแล้วจะสามารถกำหนดแนวทางที่ต้องปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้ เปรียบเสมือนกับการเดินทางที่ก่อนอื่นจะต้องกำหนดที่หมายที่จะเดินทางไปเสียก่อนแล้ว จึงจะสามารถกำหนดเส้นทางที่จะใช้ในการเดินทางได้ ในการกำหนดเป้าหมายทางการเงินนั้น บุคคลจะต้องระบุให้ชัดเจนว่าต้องการอะไร เช่น ต้องการซื้อรถยนต์ราคาเท่าไหร่และจะซื้อเมื่อใด นอกจากนั้นเป้าหมายทางการเงินควรจะมีความเป็นไปได้ นั่นคือเป้าหมายทางการเงินควรจะเหมาะสมกับสถานะทางการเงินของบุคคลนั้นด้วย

ขั้นที่ 3 กำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก ขั้นตอนนี้เป็นการกำหนดทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้ และพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสมมากที่สุด โดยพิจารณาจากสถานะทางการเงินของบุคคลนั้น ภาวะเศรษฐกิจ รวมทั้งพิจารณาความเสี่ยงของแต่ละทางเลือกด้วย ในขั้นตอนนี้บุคคลจำเป็นต้องหาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เพื่อช่วยในการกำหนดทางเลือกและประเมินทางเลือก เช่น หนังสือ วารสารหรือเว็บไซต์ต่างๆ รวมทั้งบุคคลอาจจะขอคำแนะนำ

ขั้นที่ 4 สร้างและปฏิบัติตามแผนการเงิน เมื่อพิจารณาเลือกทางเลือกที่เหมาะสมได้แล้วขั้นตอนต่อมาคือการกำหนดแผนการเงินจากทางเลือกนั้น ซึ่งเป็นการระบุวิธีที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ และเมื่อกำหนดแผนการเงินแล้วขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในกระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือการปฏิบัติตาม

แผนการเงินที่กำหนดไว้ เนื่องจากหากวางแผนการเงินไว้ดีมากเพียงใดก็ตามแต่ หากไม่มีการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ก็จะไม่บรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ การปฏิบัติตามแผนการเงินอาจจะต้องติดต่อกับบุคคลอื่น เช่น ตัวแทนประกันชีวิตเพื่อซื้อประกันชีวิต หรือใช้บริการจากนายหน้าขายหลักทรัพย์ (Broker) เพื่อซื้อหลักทรัพย์ที่ต้องการลงทุน หรือใช้บริการจากธนาคารในการฝากเงิน หรือการทำธุรกรรมทางการเงินอื่นๆ

ขั้นที่ 5 ติดตามผล และปรับปรุงแผน การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นขั้นตอนที่ไม่มีที่สิ้นสุด นั่นคือเมื่อบุคคลได้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้แล้ว ขั้นตอนต่อมา คือการติดตามผล โดยพิจารณาว่าแผนการเงินนั้นเหมาะสมหรือไม่ สามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่ หากไม่สามารถปฏิบัติตามแผนได้บุคคลจะต้องทำการปรับแผนการเงินใหม่ นอกจากนั้นภาวะเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งสถานะทางการเงินของบุคคลมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เช่น มีความก้าวหน้าในงานทำให้บุคคลมีรายได้สูงขึ้น หรือภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทำให้บุคคลมีรายได้ลดลง ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อแผนการเงินของบุคคลนั้นด้วย ดังนั้นบุคคลจึงต้องทำการทบทวนและปรับปรุงแผนการเงินอยู่อย่างสม่ำเสมอ

แนวคิดเกี่ยวกับการออม

1. เป้าหมายของเงินออม เงินออมเป็นปัจจัยที่จะทำให้เป้าหมายซึ่งบุคคลกำหนดไว้ในอนาคตบรรลุจุดประสงค์ เช่น กำหนดเป้าหมายไว้ว่าจะต้องมีบ้านเป็นของตนเองในอนาคตให้ได้ เงินออมจะเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดเป้าหมายที่วางไว้เป็นจริงขึ้นมาได้ (กระทรวงการคลัง, 2557)

1) ออมเพื่อไว้ใช้ยามฉุกเฉิน เป้าหมายของการออม คือ สำรองเงินไว้ใช้ได้อย่างน้อย 6 เดือน หากเกิดผลกระทบมีเรื่องไม่คาดฝันต่อรายได้ของเรา เราก็ยังสามารถดำรงชีพอยู่ได้ในระยะปรับตัว

2) ออมเพื่อวัตถุประสงค์การเงินตามจังหวะชีวิต เช่น เก็บเงินเรียนต่อ เก็บเงินแต่งงาน เก็บเงินดาวน์บ้าน หรือซื้อรถยนต์ เป็นต้น

3) ออมเพื่อเกษียณ คือ เป้าหมายการออมเพื่อนำเงินที่ได้ไปใช้ในวัยเกษียณอายุ หรือวันที่ต้องหยุดทำงาน โดยการออมเงินเพื่อลงทุนให้ได้อัตราผลตอบแทนที่เหมาะสมบวกกับระยะเวลาการลงทุนที่ยาวพอสมควรสามารถนำไปสู่เป้าหมายการออมเพื่อเกษียณตามที่ต้องการ

4) ออมเพื่อเกษียณเร็ว หมายถึง การออมหรือสะสมเงินเพื่อใช้สำหรับลงทุนและสร้างความมั่งคั่งให้กับตัวเอง

2. รูปแบบของการออมเงินภาคครัวเรือน ได้แก่ เงินฝากธนาคาร เงินฝากสหกรณ์ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กรมธรรม์ประกันชีวิต และซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์

3. วัตถุประสงค์ของการออม

การตัดสินใจจะออมเงินนั้นแต่ละบุคคลมีเหตุผลที่แตกต่างกันไป (ธันยชนก ปะวะละ, 2551) วัตถุประสงค์ของการออม ได้แก่

1) เพื่อเก็บไว้ใช้ยามเกษียณ

2) เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน

3) เพื่อไว้ใช้จ่ายสำหรับการศึกษา

4) เพื่อไว้ใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย

5) เพื่อซื้อเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ

6) เพื่อเก็บไว้ใช้จ่ายในการซื้อสินค้าถาวร

7) เพื่อไว้ใช้จ่ายสำหรับทำหลักประกัน เช่น ประกันชีวิต ประกันสุขภาพ ประกันอุบัติเหตุ

8) เพื่อหาผลประโยชน์ รายได้ จากผลตอบแทนที่จะได้จากการออม เช่น ดอกเบี้ย เงินปันผล

9) เพื่อจัดตั้งธุรกิจ

10) เพื่อใช้จ่ายในการซื้อเครื่องประดับ

11) เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมด้านสังคม

12) เพื่อเก็บไว้เป็นมรดกลูกหลาน

13) เพื่อไว้ใช้จ่ายในกิจกรรมอื่นๆ เช่น การแต่งงาน การท่องเที่ยว ทำบุญ เป็นต้น

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ โดยมาจากแหล่งข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ตั้งแต่อายุ 20-55 ปี โดยการแจกแบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลและการออมเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 400 ตัวอย่าง จากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ แล้วนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาจากหนังสือ วารสาร ตำราวิชาการ บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลทางอินเตอร์เน็ตที่มีความเกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย และใช้อ้างอิงในการเขียนรายงานผลการค้นคว้าอิสระ

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยก็จะทำการตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา เพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์มาทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสาเร็จรูป SPSS และทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกไป

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้

3. ประมวลผลข้อมูล โดยการนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วไปบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยโปรแกรม SPSS for Windows ให้ทำการประมวลผลตามสถิติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการทดสอบสมมติฐาน โดยการวิจัยครั้งนี้ใช้ระดับนัยสาคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Level of Significance)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามจะทำการวิเคราะห์หาค่าสถิติต่างๆ ดังนี้

1) การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics Analysis)

ข้อมูลในส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน และภูมิลำเนา ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ข้อมูลในส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับระดับความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ทำการวิเคราะห์โดยการใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ข้อมูลในส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกกรรมการออมเงินมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ทำการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics Analysis) เป็นสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยได้เลือกใช้ การทดสอบ t-Test และ One Way-ANOVA (F-test) และ Correlation Analysis เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยนี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัย

• เพศของประชากรวัยทำงาน มากที่สุดคือ เพศชาย จำนวน 259 คิดเป็น ร้อยละ 64.75 และเพศหญิง 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25

• อายุของประชากรวัยทำงาน มากที่สุดคือ ช่วงอายุ 31-50 ปี จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.75 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50 อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และอายุต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

• ระดับการศึกษาวัยทำงานมากที่สุดคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 รองลงมา คือ มัธยมปลาย/ปวช. จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 ปวส. จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75 มัธยมต้น จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 14.00 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 และประถมศึกษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75

• รายได้เฉลี่ยต่อเดือนวัยทำงานมากที่สุดคือ 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 146 คิดเป็นร้อยละ 36.50 รองลงมา คือ อยู่ระหว่าง 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 อยู่ระหว่าง 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 และต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00

• ตำแหน่งงานวัยทำงานมากที่สุดคือ พนักงาน จำนวน 332 คิดเป็นร้อยละ 83.00 รองลงมา คือ หัวหน้างาน จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 ผู้จัดการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และสูงกว่าผู้จัดการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

• ภูมิลำเนาวัยทำงานมากที่สุดคือ กรุงเทพและปริมณฑล จำนวน 291คน คิดเป็นร้อยละ 72.75 และต่างจังหวัด จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25

• ระดับความเห็นของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ผลจากการพิจารณาทั้ง 5 หัวข้อ ได้แก่

1. การวางแผนทางการเงิน ตามกระบวนการ 5 ขั้น อยู่ในระดับสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71 มากที่สุดคือ ขั้นที่ 1 มีแนวคิดการวางแผนด้านที่อยู่อาศัย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และรองลงมาได้แก่ ขั้นที่ 3 มีการออมเงินเพื่อที่อยู่อาศัย และขั้นที่ 2 มีการสร้างรายได้ และมั่นคง และขั้นที่ 5 มีการตัดสินใจซื้อที่อยู่อาศัย และขั้นที่ 4 มีการวางแผนเกี่ยวกับการซื้อที่อยู่อาศัยในอนาคต ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 และ 3.66 และ 3.61 และ 3.60 ตามลำดับ

2. ช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล อยู่ในระดับสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71 มากที่สุดคือ การวางแผนด้วยตนเอง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และวางแผนผ่านด้านที่ปรึกษาทางการเงินโดยเฉพาะ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 และวางแผนผ่านบริการที่ปรึกษา เช่น ธนาคาร บริษัทประกันภัย อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.57

3. วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อยู่ในระดับสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 มากที่สุดคือ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังซื้อที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และรองลงมาคือ เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้มีภาระหนี้สินที่มากเกินไป และเพื่อป้องกันเหตุการณ์ต่างๆ หรือมรสุมชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และ 3.76 ตามลำดับ และเพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16

4. กรอบระยะเวลาที่กำหนดไว้ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อยู่ในระดับสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 มากที่สุดคือ กรอบเวลาระยะยาว (ระยะเวลามากกว่า 5 ปี) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 และรองลงมาคือ ระยะกลาง (ระยะเวลามากกว่า 1 ปี - 3 ปี) และระยะสั้น (ระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และ 3.42 ตามลำดับ

5. รูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อยู่ในระดับสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 มากที่สุดคือ เน้นความมั่นคงทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และรองลงมาคือ เน้นการสร้างความมั่งคั่งหรืออิสรภาพทางการเงิน โดยมีค่าเฉลี่ย 3.92

6. บุคคลที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล อยู่ในระดับสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 มากที่สุดคือ อิทธิพลมาจากตนเองและครอบครัว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และ 4.35 รองลงมาคือ เพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 และผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42

การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งได้แก่ การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของสมมติฐานทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีผลต่อการออมเงินของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ใช้สถิติค่า T-test และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ANOVA (One-Way ANOVA)

ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ มีผลต่อการออมเงินของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ไม่แตกต่างกัน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มี ภูมิลำเนา อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อ

เดือน และตำแหน่งงานที่ต่างกัน มีผลต่อการออมเงินของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 การออมเงินมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ทำการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Correlations Analysis

ผลการวิเคราะห์พบว่า การออมเงินมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ และมีทิศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลจะเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลกับแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจะอธิบายตามสมมติฐานดังนี้

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

พบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชาย จำนวน 259 คน และเพศหญิง มีจำนวน 141 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30 – 50 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 10,001 – 15,000 บาท มีตำแหน่งงานเป็นพนักงาน และมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ งานวิจัยของ จันทร์เพ็ญ บุญฉาย (2552) ที่ทำการศึกษาเรื่อง “การจัดการการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้จะมีทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร

2. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงาน และภูมิลำเนา ที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ สามารถจำแนกได้ดังนี้

2.1 เพศ ที่แตกต่างมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ไม่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ กนกวรรณ ศรีนวล (2558) กล่าวว่า ในปัจจุบันนี้ตัวแปรด้านเพศมีการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการบริโภค การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีสาเหตุจากการที่สตรีทำงานมากขึ้น มีอำนาจและการตัดสินใจไม่ต่างกันกับเพศชาย

2.2 อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงาน และภูมิลำเนา ที่แตกต่างมีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ ชฎาพร คุณชื่น (2562) ที่ทำการศึกษาเรื่อง “การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มประชากรที่มีการวางแผนทางการเงิน โดยอายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ตำแหน่งงาน และภูมิลำเนาต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินต่างกัน ทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของยุบล เบ็ญจรงค์กิจ (2559) กล่าวว่า 1) อายุ (Age) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของ ความคิด และ พฤติกรรมคนที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม จะยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนอายุมากมักจะมีความคิดที่อนุรักษ์นิยม ยึดถือการปฏิบัติระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้ายกว่าคนที่มีอายุน้อย เนื่องมาจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่

แตกต่างกัน ลักษณะการใช้สื่อมวลชนก็จะต่างกันคนที่มีอายุมากมักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าความบันเทิง 2) การศึกษา (Education) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิดค่านิยม ทัศนคติ และ พฤติกรรมที่แตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้ที่มีความกว้างขวางและเข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอในขณะที่คนมีการศึกษาต่างมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอก็จะใช้สื่อสิ่งพิมพ์วิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์มากกว่าประเภทอื่น 3) สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and Economic status) หมายถึง อาชีพ รายได้และสถานภาพทางสังคมของ บุคคลที่มีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปฏิกิริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสาร เพราะแต่ละคนมีวัฒนธรรมประสบการณ์ทัศนคติค่านิยมและเป้าหมายที่ต่างกัน

3. การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับการออมเงินมีความสัมพันธ์กับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัท ประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า มีความสัมพันธ์กัน เป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ พิจิตรา ก้องกิตติงาม (2559) ที่ทำการศึกษา “การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบัณฑิตจบใหม่ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” พบว่า ส่วนใหญ่มีการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน มีการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยและระดับความรู้ด้านการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยเป็นปัจจัยสำคัญต่อการวางแผนทางการเงินและการออมเงินที่มีความสัมพันธ์กัน ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kharchenko, Olga (2011) ศึกษางานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยกำหนดระดับความรู้ทางการเงินในยูเครน และผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมการออมปัจจัยที่กำหนดระดับความรู้ทางการเงิน” การวางแผนทางการเงินหรือความรู้ทางการเงินและการออม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันโดยตรง แต่มีความสัมพันธ์ในทางอ้อมผ่านตัวแปรความมั่งคง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของงานค้นคว้าอิสระนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การนำผลการวิจัยไปใช้

1) จากการวิจัยพบว่า การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีความสำคัญต่อพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ดังนั้นหน่วยงานต่างๆ ควรมีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้ผู้ที่ต้องการวางแผนทางการเงินได้รับทราบ และมีข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนทางการเงินให้ประสบความสำเร็จ

2) จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการออมเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการ ดังนั้นบุคคลควรมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับเป้าหมาย รูปแบบ วัตถุประสงค์ของการออมด้วย

2. การเสนอแนะหัวข้อวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือสืบเนื่องในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลและการออมเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานบริษัทประเภทธุรกิจน้ำมันหล่อลื่น ในจังหวัดสมุทรปราการเท่านั้น จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลในพื้นที่อื่น ซึ่งอาจมีความแตกต่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกครบถ้วน และสามารถนำ

ข้อมูลไปใช้ประโยชน์ต่อการกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานต่อไป และไม่ได้ศึกษาถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนทางการเงินและการออมเงินจึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมด้วย

เอกสารอ้างอิง

กนกพล สมวรรณ. (2560). พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 10(1),1-9.

กฤษฎา เสกตระกูล. (ม.ป.ป.). ตอนที่ 16: การจัดทำงบประมาณส่วนบุคคล. เข้าถึงจาก http://www. tsi-thailand.org/index.php?option=com_content&task=view&id=452&Itemid=204.

คุณากร ทัตตินาพานิช. (2560). ศึกษาการออมเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของพนักงานที่ทำงานในองค์กรด้านการเงิน กรณีศึกษา พนักงานที่ทำงานในอาคารธนาคารกสิกรไทย (สำนักงานใหญ่) อาคารพหลโยธิน. วารสารบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จันทร์เพ็ญ บุญฉาย. (2552). การจัดการการเงินส่วนบุคคล กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงาน ในเขตกรุงเทพมหานคร.

ชฎาพร คุณชื่น. (2562). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธีรพัฒน์ มีอำพล. (2557). ความรู้ทางการเงินและพฤติกรรมการออมที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ กรณีศึกษากลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร.

ธนพร จันทร์สว่าง. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสยาม.

ประภัทร วัชโลณุรักษ์. (2550). การวางแผนทางการเงินของผู้ซื้อในโครงการออมเพื่อซื้อที่อยู่อาศัย กรณีศึกษาโครงการเดอะรูม สุขุมวิท 79 ของ บริษัท แลนด์ แอนด์ เฮ้าส์ จำกัด (มหาชน).วารสารบัณฑิตศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิจิตรา ก้องกิตติงาม. (2559). การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบัณฑิตจบใหม่ จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พูนทรัพย์ รามนัฏ. (2526). การบริหารการเงินบุคคล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์หาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มุกดา โควหกุล. (2559). การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. เศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์. วารสารเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจปริทัศน์, 12(1), 128-149.

ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ. (2559). ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล. เข้าถึงได้จาก http://gscm.nida.ac.th/th/faculty-profile.php?id=1

วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล. (2557). ปัจจัยในการทำนายพฤติกรรมการออมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารสุทธิปริทัศน์, 28(85), 300-315.

สุขใจ น้าผุด. (2545). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล (พิมพ์ครั้ง ที่ 4). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรรณ เก้าเอี้ยน. (2558). ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2561). แผนแม่บทสถิติประเทศไทย. เข้าถึงได้จาก http://www.nso.go.th/sites/2014.

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล. (2557). ความต้องการและกำลังซื้อที่อยู่อาศัย. เข้าถึงได้จาก https://iptv.mahidol.ac.th/ref/ipsr

ศิรินุช อินละคร. (2552). การเงินบุคคล. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อนรรฆธีปะวีร์ เกิดแย้ม. (2560). ศึกษาการวางแผนที่อยู่อาศัยหลังเกษียณของคนทำงาน 3 ช่วงวัย กรณีศึกษาธนาคารอาคารสงเคราะห์การเคหะแห่งชาติ และบริษัท แกรนด์ คาแนล แลนด์ จำกัด (มหาชน).

อรอนงค์ ไชยบุญเรือง. (2552). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Kharchenko, Olga. (2011). Financial literacy in Ukraine: Determinants and implications for Saving behavior. A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of MA in Economics Kyiv: School of Economics.

Patti J, Fisher., and Catherine P. Montalto. (2010). Effect of saving motives and horizon on Saving behaviors. Ohio: The Ohio State University.